

θαρισμένη ἡ αὐτὴ συνήθεια, διὰ τοῦτο ἡμεῖς οἱ εὑρισκόμενοι, ποιηῇ βονλῆ καὶ γνώμῃ, φανερώνομεν μὲ τὸ παρὸν γράμμα τὴν αὐτὴν συνήθειαν, ἡ δποίᾳ ἐκράτησε πάντοτε εἰς τὸ νησίον καὶ εἶναι, ὅτι ἀν ἵσως καὶ ἀπὸ ἀνδρόγυνον ἀποθάνῃ τὸ ἔνα μέρος, ἢ ὁ ἄνδρας, ἢ ἡ γυναίκα, χωρὶς παιδιά, νὰ ἡμπορῇ νὰ παίρνῃ τὸ κάθε μέρος τὸ ἴδικόν του πρᾶγμα, ἥγονν ἀν ἀποθάνῃ ἡ γυναίκα, νὰ παίρνονται οἱ συγγενεῖς της τὴν προΐκα της καὶ ὅ,τι ἄλλο πρᾶγμα ἔχει γονικόν της καὶ ὁ ἄνδρας νὰ παίρνῃ τὸ ἴδικόν του, χωρὶς νὰ ἡμπορῇ νὰ γυρεύῃ μέρος ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῆς γυναίκας, τὰς τάσαις (;) του καὶ τὰ ἔξοδα δποῦ ἥθελε κάμει εἰς τὸ σπίτι καὶ πράγματα τῆς γυναικός του, παραστήροντάς τα. Καὶ παρομοίως, ἀν ἀποθάνῃ ὁ ἄνδρας, νὰ παίρνονται οἱ συγγενεῖς του τὸ πρᾶγμα του ἐντελῶς, χωρὶς νὰ γυρεύῃ ἡ γυναίκα κανένα μέρος. Καὶ παρομοίως, ἀν ἵσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς ἡ τῆς μητρός, μείνῃ παιδὶ καὶ μετὰ ταῦτα ἀποθάνῃ, νὰ μὴν ἡμπορῇ τὸ μέρος δποῦ (ζῆ, νὰ) ζητᾷ ἡ νὰ παίρνῃ κληρονομίαν, διὰ τὸ αὐτὸν παιδί, οὕτε πολὺ οὕτε δλίγον, μόνον, ὡς ἄνωθεν, νὰ παίρνῃ κάθε μέρος τὸ ἴδικά του καὶ νὰ στρέφωνται ἀκόμη καὶ τὰ χαρίσματα, τόσον τοῦ ἐνὸς μέρους, ώσταν καὶ τοῦ ἄλλου, τόσον δποῦ νὰ λαμβάνῃ κάθε μέρος τὸ ἴδικόν του».

317

1732. Πρακτικὸν 31 Ἱανουαρίου Κοινωνίτος Μυκόνου, περὶ διατιμήσεως τῶν ὑποδημάτων,
ἐν 144, σ. 73–74.

318

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1732. Χάττι σερίφ σ. Μαχμούτ Αί, κατὰ τοῦ προσηλυτισμοῦ τῶν ὁρθοδόξων ὑπὸ τῶν καθολικῶν,
ἐν 76, σ. 58–61.

«... Ορίζω λοιπὸν ὅτι νὰ . . . κάμετε τοὺς ϕωμαίους ϕαγιάδες, δποῦ ἔως τώρα ἐφράγκισαν, νὰ γυρίσουν εἰς τὴν ἀρχαίαν θρησκείαν τους καὶ ἀπὸ τοῦ ἔξῆς νὰ κάμετε, ὅτι οἱ αὐτοὶ ϕωμαῖοι νὰ μὴ πηγαίνουν εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ εἰς τὰ χάνια τῶν φραγκοπατέρων, διὰ νὰ διδάσκωνται τὴν θρησκείαν ἐκείνων . . . ἀλλὰ νὰ προσέξητε κατὰ πολλά, ὅτι ὁ καθένας νὰ κρατῇ τὴν θρησκείαν του, εἰς τόσον δποῦ νὰ κάμητε αὐθεντικὴν τὴν περιουσίαν ἐκείνων, δποῦ φραγκίσουν καὶ δὲν ἐπιστρέψουν, ὡς ἄνωθεν εἰρηται. Ἀλλὰ καὶ δσοι, μένοντες ἀμετάθετοι, κάμνοντες σύγχυσιν καὶ ταραχῆν, αὐτοὺς νὰ ἔξορίσετε . . .».

319

1733. Προικοσύμφωνον ἀπὸ 20 Μαρτίου, ἐν Νάξῳ, ἀνέκδοτον,
ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 173.

«... καὶ κάμνει καὶ τὴν μπαρὸ κοντετζιόνε ἡ ἄνω ἀρχόντιστα Βιολάντη, ὅτι τὸ πρῶτο ἀρχοντόπουλο δποῦ κάμουντιν ἀσερνικό, νὰ τὸ ὄνοματίζουν τὸ ὄνομα τοῦ μακαρίτου τοῦ συμβίου της (Κάρλου) καὶ νὰ τοῦ δίνουντι καὶ δλα τὰ πράγματα δποῦ συγκαταβαίνουντιν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν μακαρίτη. Θέλει ἀκόμη καὶ κάμνει καὶ τὴν παρὸ χρησιμωτάτη κοντεντζιόνε, ὅτι ἀνίσως καὶ δὲν κάμοντιν παιδὶ ἐκ τῆς σαρκός του — δποῦ δ Κύριος νὰ μὴν τὸ δρίση — νὰ εἶναι πάλιν (ἡ προικοδότις) κυρία, νοικοκυρὰ νὰ τὸ ἀφήσῃ εἰς δποιον ἥθελεν τὴν φωτί-

